Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 163 (913) ♦ Вівторок, 30 серпня 1994 року ♦ Ціна договірна

Зима спитає

ЕНЕРГЕТИЧНА КРИЗА – ПОХІДНА ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ

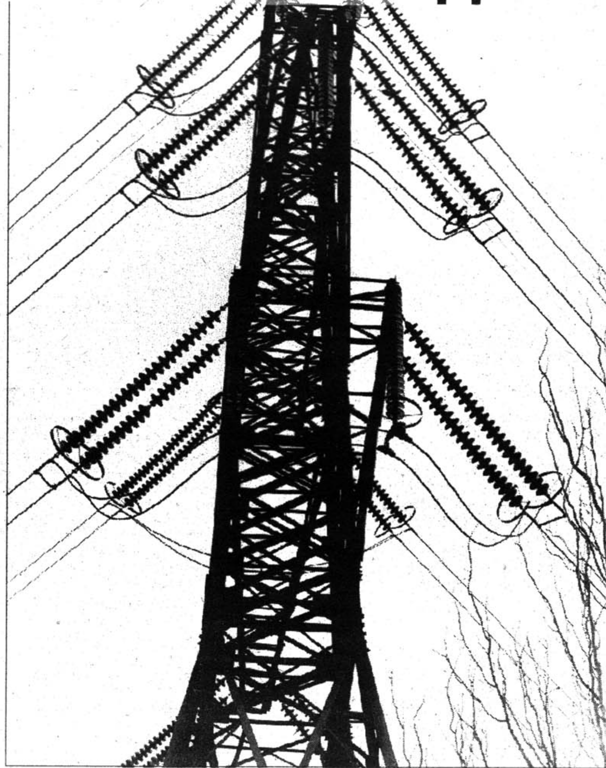
Минулої зими енергопостачання народного господарства здійснювалось в Україні в екстремальних умовах. Нестача органічного палива на теплових станціях, обмеження потужності на ряді енергоблоків АЕС (для безпечних умов їх експлуатації), дефіцит гідроресурсів не тільки не дозволили збалансувати рівні генерації і споживання енергії, а й створили загрозу функціонуванню електроенергетичної галузі як єдиного народногосподарського комплексу.

З цих причин, через недотримання заданих умов паралельної роботи, енергосистема України в листопаді 1993 року була відділена від суміжних енергосистем Росії і країн Східної Європи і до цього часу працює ізольовано від них. Це призвело до втрати експортного ринку електроенергії. Для недопущення масових неконтрольованих відключень споживачів у зимовий період доводилося за роботи з аварійною частотою значно обмежувати постачання енергії промисловим підприємствам, що ще більше загострювало економічну ситуацію в країні.

Через нестачу палива простоювали десятки підготовлених до роботи енергоблоків, енергосистема працювала практично в аварійному режимі. У розпал зимового періоду — 26 лютого 1994 року — «Голос України» писав: «Сьогодні 40—50 відсотків енергоблоків теплових станцій України не працюють. Причина? Немає палива. На Ладижинській ДРЕС із 6 блоків працюють тільки два. На Бурштинській із 12 — п'ять. На Трипільській — половина енергоблоків. А теплові станції виробляють 62,1 відсотка електроенергії. АЕС — 33 відсотки. Становище на атомних наближається до становища на теплових... Знову ж таки — проблеми з паливом.

Енергетична галузь держави неплатоспроможна. Енергетикам нічим платити за паливо для своїх станцій. Споживачі заборгували за відпущену електроенергію 5,3 трильйона карбованців. Були б вони на рахунку станцій, можна було б купити мазут, вугілля...» Цитований матеріал називався — «Енергетичної кризи немає. Є криза фінансово-кредитної сфери».

А як справи в енергетиків сьогодні? Чи достатньо палива на станціях? Чи подолано труднощі з платежами? Чи зможемо перезимувати? Саме з цих запитань і розпочалася наша розмова з міністром енергетики і електрифікації України **В. СЕМЕНЮКОМ**, яку вміщено на 6-й сторінці.

З пошти

Надія ще жевріє

Нинішнє літо було таке спекотне, що, здається, й узимку не померзнемо. Але то лише здається. Для людини та її життєдіяльності потрібне тепло.

Пам'ятаючи минулу зиму, перебої з постачанням газу, вугілля тощо, почуваєшся не зовсім затишно вже сьогодні. Та попри все, жевріє надія, що наш уряд, господарники зуміють відлагодити механізм енергопостачання ще до зими, забезпечать усі сфери народного господарства потрібними ресурсами.

С.ФЕДОРЕНКО, інженер.

Харків.

Електроенергію відключать, а гасу немає

Оригінальний метод заощадження електроенергії придумали в Саврані Одеської області. Тут просто її відключають. Тож, коли настає вечір, сидимо в темряві, бо ні свічки, ні гасу купити ніде. Виділили районові гас для населення, але хтось забрав його для опалення. Отакі, як то кажуть, наші темні справи.

І. САВРАНСЬКИЙ.

Саврань Одеської області.

Краще вшанувати в поминки

Чи підраховував хто-небудь, у що обходиться те, що по всій Україні горять факели Вічного вогню? Якщо бюджет держави такий бідний, то навіщо мільйони викидати в повітря? Я низько вклоняюся подвигу полеглих, але краще їх вшановувати в поминальний день та на Свято Перемоги. По-моєму, вийшла б колосальна економія. І краще вже завезти вдові фронтовика зайвий балон газу, ніж викидати в повітря кубометри дефіцитного палива.

П. ІВАНЧЕНКО.

Лозова Харківської області.

Лічильники змусять заощаджувати

Про заощадження природних ресурсів говоримо багато і, мабуть, найбільше за всіх розтринькуємо їх. Вважаю, що лічильники газу і води потрібно встановити негайно у кожній квартирі та на підприємствах. Це різко змінить загальну ситуацію: коли кожен з нас поглядатиме на лічильник, втрати зменшаться.

Степан БОЙКО.

Івано-Франківськ.

А тим часом

Вже SOS лунає

За інформацією з достовірного джерела, не виключено, що протягом вересня Запорізька АЕС перестане давати електроенергію таким споживачам, як нікопольські південнотрубний і феросплавний заводи, Орджонікідзевський та Чкаловський гірничо-збагачувальні комбінати, та іншим промисловим і сільськогосподарським підприємствам регіону.

Атомники Енергодара вимушені вдатися до такого радикального кроку через надзвичайно важку, а часом і критичну ситуацію: немає достатньої кількості ядерного палива, заповнені басейни витримки відпрацьованого, а найголовніше — цілковита неясність з фінансуванням роботи станції можуть призвести до зупинки ЗАЕС уже найближчим часом. Ось чому спеціалісти станції розробили й подали центральній диспетчерській службі «Дніпроенерго» не лише графік почергового відключення всіх споживачів її електроенергії, а й ліміти на неї, які знадобляться для підтримання виведених з експлуатації енергоблоків АЕС в безпечному стані.

Спеціалісти-енергетики підрахували й вже висловили припущення, що вироблювання електроенергії, яку сьогодні виробляють Дніпрогес і Запорізька ДРЕС, якраз вистачить, щоб забезпечити режим стабільної бездії Запорізької атомної.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Продиктовано в номер

ТРАГЕДІЯ У МОЛДОВІ

Його Високоповажності панові Мірчі СНЕГУРУ, Президентові Республіки Молдова

Шановний Мірче Іоновичу!

Разом з народом Республіки Молдова ми глибоко співчуваємо у зв'язку зі стихійним лихом — повінню, яка призвела до затоплень на території Вашої країни, численних людських жертв та спричинила великі руйнування.

Прошу Вас, пане Президенте, передати мої глибокі співчуття громадянам, що постраждали, та сім'ям загиблих.

Уряду України доручено негайно вивчити ситуацію для надання Вам можливої та необхідної допомоги.

З повагою

Президент України Леонід КУЧМА.

За попередніми даними

45 осіб загинули в Молдові в ніч на 27 серпня внаслідок повені, спричиненої заливними дощами у центральних районах республіки. Зруйновано більш аніж 300 будинків, розмито дороги, мости, затоплено сільськогосподарські угіддя. Ці попередні дані повідомив сьогодні Прем'єр-міністр республіки А. Сангелі. 28 серпня оголошено у республіці днем трауру.

Присягнули Україні

Усі 400 курсантів першого курсу Севастопольського військово-морського інституту присягнули на вірність народові України.

Цьогорічний набір до престижного військового навчального закладу охоплює юнаків з усіх областей нашої держави. Серед першокурсників — 112 кримчан, у тому числі 50 севастопольців. Як заявив нашому кореспондентові начальник училища контр-адмірал Віктор Макаров, курсанти у подальшому стажуватимуться на кораблях, які курсуватимуть і в Атлантику, і в Середземномор'я.

На співочому полі

28 серпня у Київському ландшафтному парку відбулися перші концерти на Всеукраїнському співочому полі, відкритому з нагоди третьої річниці незалежності України. В урочистій церемонії відкриття взяли участь Прем'єр-міністр України Віталій Масол, голова Київської міської Ради народних депутатів Леонід Косаківський, а почесне право першим ступити на підмостки співочого поля було надано патріархові української музики Павлові Муравському. Помах його диригентської палички сповістив, що поле — заспівало.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Мінюсту України у зв'язку з прийняттям Севастопольською міською Радою народних депутатів рішення «Про статус міста Севастополя»

23 серпня 1994 року сесія Севастопольської міської Ради народних депутатів прийняла рішення про визнання російського правового статусу міста Севастополя та підтвердила свою позицію відносно Севастополя як головної бази Чорноморського флоту Російської Федерації.

Таке рішення суперечить Конституціям і чинному законодавству України і Республіки Крим, а також угодам між Україною та Росією.

Відповідно до ст.70 Конституції України територія України є єдиною, неподільною, недоторканною і цілісною. Будь-які зміни території і державних кордонів без згоди народу України не дозволяються. Дана норма закріплена також у Декларації про державний суверенітет та в Акті проголошення незалежності України. Ці загальні вимоги територіального верховенства України відповідають загальним принципам міжнародного права.

Що стосується статусу міста Севастополя, то згідно з Конституцією України (ст.77 ч.2) воно визначено як місто республіканського підпорядкування в Україні. Дана конституційна норма є чинною. У цьому зв'язку слід нагадати, що зміни у Конституцію України може вносити тільки Верховна Рада України (ст.171), а будь-які дії, що порушують Конституцію і чинне законодавство, визнаються незаконними.

Крім того, у статті 7 Конституції Республіки Крим передбачений особливий статус міста Севастополя як невід'ємної частини Криму, який визначається відповідними законодавчими актами і не може бути змінений без згоди його громадян.

Приймаючи рішення про визнання правового статусу Севастополя як міста іншої держави, Севастопольська міськрада грубо порушила як Конституції України та Республіки Крим, так і інші акти чинного законодавства. Вона вийшла за рамки повноважень, наданих місцевим Радам народних депутатів.

Таким чином, рішення Севастопольської міської Ради народних депутатів від 23 серпня 1994 року № 41 про визнання його російського правового статусу є незаконним, не породжує будь-яких правових наслідків і повинне бути переглянутим у встановленому порядку.

Рух осуджує міськраду

«Рух-прес» розповсюдив заяву в. о. голови секретаріату Руху Дмитра Захарука щодо рішення Севастопольської міськради про російський статус Севастополя.

Рух закликав Президента України скасувати назване рішення, правоохоронні органи — дати правову оцінку діям севастопольських депутатів, а Верховну Раду — розпустити Севастопольську міськраду «як таку, що прийняла антиконституційне рішення, яке загрожує територіальній цілісності та суверенітетові України». На адресу лідерів держави Рух заявив, що всі вони, йдучи до влади, обіцяли зміцнювати Україну, а отже, «тепер їхні практичні дії мають показати всім, якими щирими вони були».

ЗАЯВА

Прес-служби Командуючого Національною Гвардією України

У ній спростовується звинувачення командуючого Чорноморським флотом адмірала Едуарда Балтіна на адресу національних гвардійців у насильницьких діях стосовно військових моряків. Як стало відомо, 17 серпня біля клубу в селі Холмівка поблизу Севастополя близько 24-ї години зчинилася бійка між десятьма моряками ЧФ і місцевими жителями. З вимогою припинити її до учасників протиправних дій звернувся сержант гвардії Петро Вдовін, який охороняв тут громадський порядок. У відповідь один із моряків розбив його розбитою пляшкою, а інші — завдали ударів ногами.

Непритомного сержанта доставили до місцевої лікарні, де йому надали медичну допомогу. Проте наступного дня представники Чорноморського флоту, виправдовуючи дії підлеглих, звинуватили гвардійців у скоєному і подали неправдиву інформацію кореспондентові ІТАР-ТАРС, яка й була розповсюджена в російських ЗМІ.

Центральна виборча Комісія по виборах народних депутатів України

Про реєстрацію народних депутатів України, обраних при повторному голосуванні 31 липня і 7 серпня 1994 року на повторних виборах народних депутатів України 24 липня 1994 року

Розглянувши протоколи та інші документи окружних виборчих комісій про результати повторного голосування 31 липня і 7 серпня 1994 року на повторних виборах народних депутатів України 24 липня 1994 року, а також матеріали перевірок на місцях додаткових фактів, викладених у заявах суб'єктів виборчого процесу, щодо порушень Закону про вибори народних депутатів, Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Відповідно до статей 14 і 44 Закону про вибори народних депутатів України зареєструвати 40 народних депутатів, обраних при повторному голосуванні 31 липня та 7 серпня 1994 року на повторних виборах народних депутатів України (список додається).

2. Опублікувати в газеті «Голос України» список народних депутатів України, обраних 31 липня і 7 серпня 1994 року.

Голова Центральної виборчої комісії І.ЄМЕЦЬ

Секретар Центральної виборчої комісії І.ЦЕЛУЙКО

Київ, 26 серпня 1994 р.

СПИСОК

народних депутатів України, обраних на повторних виборах 24 липня 1994 р. (повторне голосування 31 липня, 7 серпня 1994 р.)

АГАФОНОВ Анатолій Вікторович, інженер-будівельник, заступник голови Первомайської районної Ради народних депутатів, позапартійний, проживає в місті Первомайську Миколаївської області, від Первомайського виборчого округу № 289 (Миколаївська область).

БАЙРАК Микола Володимирович, інженер-металург, голова профспілкового комітету Дніпродзержинського виробничого об'єднання «Азот», позапартійний, проживає в місті Дніпродзержинську, від Баглійського виборчого округу № 83 (Дніпропетровська область).

БАРДИН Ярослав Богданович, вчений агроном, віце-президент агротехнологічного спільного підприємства «Укратек», позапартійний, проживає в місті Києві, від Вишгородського виборчого округу № 216 (Київська область).

ВЕРНИГОРА Леонід Михайлович, економіст, голова Полтавської обласної ради профспілок, позапартійний, проживає в місті Полтаві, від Хорольського виборчого округу № 332 (Полтавська область).

ГРАБАР Микола Федорович, юрист, колишній голова постійної комісії Київської міської Ради народних депутатів по правопорядку та боротьбі з організованою злочинністю, позапартійний, проживає в місті Києві, від Хустського виборчого округу № 176 (Закарпатська область).

ГРІНЦОВ Іван Григорович, вчений агроном, директор представництва Української сільськогосподарської асоціації «Зоря-кукурудза», член Комуністичної партії України, проживає в місті Києві, від Ямпільського виборчого округу № 355 (Сумська область).

ДІХТЯРЕНКО Григорій Юхимович, вчений агроном, заступник голови правління колективно-долевого господарства «Україна» Золотоніського району Черкаської області, позапартійний, проживає в місті Золотоноші Черкаської області, від Золотоніського виборчого округу № 420 (Черкаська область).

ДУДЧЕНКО Микола Петрович, інженер-електрик, заступник начальника головного управління з експлуатації АЕС Держкоматому України, позапартійний, проживає в місті Нетішині Хмельницької області, від Славутського виборчого округу № 408 (Хмельницька область).

ЖИР Олександр Олександрович, гірничий інженер, начальник напряму відділу боротьби з організованою злочинністю управління Служби безпеки України по Дніпропетровській області, позапартійний, проживає в місті Дніпропетровську, від Марганецького виборчого округу № 93 (Дніпропетровська область).

ЗАБОРНИЙ Михайло Васильович, вчений агроном, директор радгоспу «Вороньківський» Бориспільського району Київської області, позапартійний, проживає в селі Вороньки Бориспільського району Київської області, від Бориспільського виборчого округу № 208 (Київська область).

ЗАВАЛЕВСЬКА Валентина Олександрівна, економіст- організатор, колишній представник Президента України у Вільшанському районі Кіровоградської області, позапартійна, проживає в смт Вільшанці Вільшанського району Кіровоградської області, від Новоархангельського виборчого округу № 232 (Кіровоградська область).

ЗАГОРОДНІЙ Григорій Дмитрович, інженер-технолог, перший заступник голови Державного комітету по харчовій промисловості, позапартійний, проживає в місті Києві, від Переяслав-Хмельницького виборчого округу № 212 (Київська область).

ЗОЛОТАРЬОВ Анатолій Іванович, гірничий інженер, голова Державної корпорації будівельних матеріалів України, позапартійний, проживає в місті Києві, від Лебединського виборчого округу № 352 (Сумська область).

ІГНАТЕНКО Олександр Степанович, військовослужбовець, перший заступник начальника Академії Збройних Сил України, позапартійний, проживає в місті Києві, від Кременецького виборчого округу № 363 (Тернопільська область).

КАВУН Василь Михайлович, вчений агроном, голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Світанок» Бершадського району Вінницької області, позапартійний, проживає в селі Шляховому Бершадського району Вінницької області, від Бершадського виборчого округу № 54 (Вінницька область).

КАРНАУХ Микола Васильович, військовослужбовець, старший слідчий-криміналіст управління Служби безпеки України по Полтавській області, позапартійний, проживає в місті Полтаві, від Лубенського виборчого округу № 323 (Полтавська область).

КОНДРАТЮК Анатолій Олексійович, економіст, колишній заступник голови Вінницької обласної Ради народних депутатів, тимчасово не працює, позапартійний, проживає в місті Вінниці, від Вінницького виборчого округу № 55 (Вінницька область).

КУЛАКОВ Анатолій Андрійович, інженер-механік, начальник Чутівського районного відділення управління Служби безпеки України по Полтавській області, позапартійний, проживає в смт Чутовому Полтавської області, від Кобеляцького виборчого округу № 328 (Полтавська область).

ЛОБЕНКО Анатолій Олександрович, лікар, генеральний директор Українського науково-практичного об'єднання «Медицина транспорту», позапартійний, проживає в місті Одесі, від Чорноморського виборчого округу № 303 (Одеська область).

МАРКОВСЬКА Ніна Степанівна, лікар, завідуюча кафедрою Вінницького медичного інституту імені М.Пирогова, позапартійна, проживає в місті Вінниці, від Замостянського виборчого округу № 47 (Вінницька область).

МІРОШНИЧЕНКО Юрій Олексійович, перекладач, референт Сімферопольського міського комітету Комуністичної партії Криму (Комуністичної партії України), член Комуністичної партії України, проживає в місті Сімферополі, від Ростовського виборчого округу № 26 (Республіка Крим).

МОСКАЛЕНКО Анатолій Іванович, економіст, директор державного підприємства «Дніпропетровський обласний діловий центр», позапартійний, проживає в місті Дніпропетровську, від П'ятихатського виборчого округу № 104 (Дніпропетровська область).

ПАВЛЕНКО Едуард Іванович, інженер-електрик, заступник начальника виробництва орендного підприємства «Пневматика» (місто Сімферополь), член Комуністичної партії України, проживає в місті Сімферополі Республіки Крим, від Центрального виборчого округу № 27 (Республіка Крим).

ПЕТРЕНКО Микола Іванович, військовослужбовець, начальник напряму відділу військової контррозвідки по боротьбі з організованою злочинністю та корупцією Служби безпеки України, позапартійний, проживає в місті Києві, від Гайворонського виборчого округу № 230 (Кіровоградська область).

ПЕТРУК Віктор Іванович, інженер, голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Перше Травня», позапартійний, проживає в селі Великому Вербчому Сарненського району Рівненської області, від Володимирецького виборчого округу № 336 (Рівненська область).

ПОНОМАРЕНКО Борис Йосипович, інженер-електрик, начальник ливарного виробництва виробничого об'єднання «Смілянський машинобудівний завод», позапартійний, проживає в місті Сміли Черкаської області, від Смілянського виборчого округу № 422 (Черкаська область).

РАДЧЕНКО Галина Федорівна, економіст, колишній заступник глави Прилуцької районної державної адміністрації, завідуюча відділом соціально-економічного розвитку району, позапартійна, проживає в місті Прилуках Чернігівської області, від Прилуцького виборчого округу № 442 (Чернігівська область).

РЯБЕЦЬ Михайло Михайлович, юрист, завідуючий юридичним відділом Закарпатської обласної Ради народних депутатів, позапартійний, проживає в місті Ужгороді, від Свалявського виборчого округу № 173 (Закарпатська область).

САВЧЕНКО Віктор Григорович, тренер, завідуючий кафедрою Дніпропетровського державного інституту фізичної культури, позапартійний, проживає в місті Дніпропетровську, від Ленінського виборчого округу № 80 (Дніпропетровська область).

САХАНЬ Іван Якович, інженер-механік, президент Асоціації підприємств легкої промисловості, член Комуністичної партії України, проживає в місті Хмельницькому, від Ярмолинецького виборчого округу №417 (Хмельницька область).

СЕВРЮКОВ Володимир Васильович, інженер-механік, керівник відділу Департаменту морського і річкового транспорту Міністерства транспорту України, позапартійний, проживає в місті Одесі, від Малиновського виборчого округу № 297 (Одеська область).

СЕЛІФОНТЬЄВ Сергій Іванович, інженер-механік, директор професійно-технічного училища № 29, позапартійний, проживає в місті Кривому Розі Дніпропетровської області, від Гірницького виборчого округу № 86 (Дніпропетровська область).

ТЕРЕЦЬ Валерій Миколайович, інженер-механік, директор хлібної бази № 74 міста Молочанська Запорізької області, позапартійний, проживає в місті Молочанську Запорізької області, від Токмацького виборчого округу № 187 (Запорізька область).

ТЕРЬОХІН Сергій Анатолійович, економіст, виконавчий директор Українського фонду підтримки реформ, позапартійний, проживає в місті Києві, від Комсомольського виборчого округу № 320 (Полтавська область).

ХУДОМАКА Віктор Петрович, учитель, заступник голови виконавчого комітету Синельниківської районної Ради народних депутатів, позапартійний, проживає в місті Синельниковому Дніпропетровської області, від Новомосковського виборчого округу № 95 (Дніпропетровська область).

ЧАПЮК Ростислав Степанович, агроном-економіст, науковий співробітник Київського інституту аграрної економіки УААН, член Селянської партії України, проживає в місті Луцьку, від Ківерцівського виборчого округу № 71 (Волинська область).

ЧЕБОТАРЬОВ Валентин Павлович, інженер-фізик, начальник відділу фірми «Віра-сервіс» міста Олександрії Кіровоградської області, позапартійний, проживає в місті Олександрії Кіровоградської області, від Олександрійського міського виборчого округу № 227 (Кіровоградська область).

ЧЕМЕРИС Володимир Володимирович, фізик, аспірант Інституту теоретичної фізики НАН України, позапартійний, проживає в місті Києві, від Франківського виборчого округу № 265 (Львівська область).

ШЕВЧЕНКО Володимир Іванович, юрист, уповноважений Комітету з питань соціального захисту військовослужбовців при Кабінеті Міністрів України, позапартійний, проживає в місті Миколаєві, від Костопільського виборчого округу № 340 (Рівненська область).

ШУЛЕЖКО Марія Яківна, економіст, голова правління колгоспу «Слава» села Драбівка, позапартійна, проживає в селі Драбівці Корсунь-Шевченківського району Черкаської області, від Канівського виборчого округу № 421 (Черкаська область).

Ще раз про приватизацію

На запитання нашого кореспондента відповідає голова Комісії Верховної Ради з питань економічної політики і управління народним господарством Олег Таранов.

— Олегу Вадимовичу, в Україні процес приватизації іде не такими швидкими темпами, як у Росії, і викликає дуже багато нарікань. Практично весь новий депутатський корпус у передвиборних програмах тією чи іншою мірою висловлював претензії до процесу приватизації. Здебільшого всі ламають списи на питанні, як слід приватизувати державну власність, але постає запитання, а чи потрібно її приватизувати?

— Я не розглядав би процес приватизації окремо від проблем розвитку економіки країни. Наша економіка раніш організована як жорстка централізована система працювала і була така, що ефективно розвивалася в період від середини тридцятих до середини п'ятдесятих років саме тому, що будувалася на засадах єдиноначальності, жорсткого диктату й монополії. Потім почався період неефективного розвитку, тобто на одиницю результату витрачалося дедалі більше ресурсів (фінансових, матеріальних, трудових). Це підтверджує вже всім відому аксіому про те, що різноманітність і гнучкі зв'язки дають стійкіший стан системи, ніж одноманітність і жорсткі зв'язки. В природі яскравим прикладом цього є загибель неповоротких, слабко пристосованих до умов зовнішнього середовища мамонтів; у будівництві — більш висока міцність висотних будинків вантової конструкції порівняно з блочною, нарешті, приклад міцності Ейфелевої башти тощо.

Ще раз можна повторити, що до певного моменту монополізм як основний принцип побудови нашої економіки приносив свої плоди, як з'ясувалося тепер, гіркі. Є багато різних наслідків монополізму, це хижацьке ставлення до природи, відсутність мотивів (окрім гасел) до ресурсозбереження, зневажливе ставлення до споживачів у широкому розумінні цього слова. Мені можуть заперечити: виконавча дисципліна щодо виконання планів і поставок продукції була багато вища; за обважування, обмірювання та обрахування вживали певний час таких жорстких заходів, що охочих порушити закон було значно менше.

Однак паралельно з нашою розвивалася інша система економічних взаємовідносин, нехай довго і не без проблем, але й без таких людських втрат. За цієї системи обдурювати споживача, в тому числі й державу, невигідно, а вигідно вчасно і з високою якістю запропонувати на ринок продукцію і при цьому на її виробництво витратити якомога менше ресурсів.Слід також сказати, що монополізм з таким станом речей несумісний, отож держави, економіка яких ґрунтується на ринкових засадах, змушені були вжити найжорсткіших законів і санкцій до монополістів, що робили в економічному й правовому відношенні їхнє існування неможливим.

Звідси й завдання розвитку нашої економіки — створення багатоманітності форм власності, якщо хочете, господарів і формування певних правил їхніх взаємостосунків, зручних для всіх, окрім порушників цих правил. Саме для створення різноманіття в економіці, ліквідації монополізму одного власника необхідна приватизація.

Та це лише один аспект проблеми. Як було сказано, наша економіка в шістдесятих роках вичерпала резерви свого розвитку, зокрема, загальмувалося зростання продуктивності праці, знизилася ефективність виробництва, що характеризувалося падінням усіх її показників, — від фондовіддачі до рентабельності продукції. Усвідомлюючи наслідки такого негативного розвитку, робили спроби проведення економічної реформи. Слід відзначити, що так звана Косигінська реформа була масштабним і детально розробленим заходом, що мав дати значний поштовх розвиткові економіки. Основою реформи був розвиток економічної самостійності та зацікавленості в результатах праці підприємств усіх галузей народного господарства з допомогою запровадження економічних важелів управління на макрорівні та підвищення зацікавленості в результатах праці кожного працівника завдяки запровадженню всіляких систем преміювання, бригадної відповідальності тощо — на мікрорівні. Проте реформа не дала очікуваних результатів. Причиною цієї невдачі було збереження державного монополізму в економіці, відсутність шару зацікавлених господарів, тобто панування психології тимчасовців, які прагнуть одержати й проїсти сьогодні максимум, не думаючи про завтрашній день. Ясна річ, проблеми розвитку економіки в країні не минулися, а нагромадилися, чому сприяла і стримувана монополістом-державою, але не дозволена ним, структурна криза, розрив організованих тією ж таки державою неефективних, але жорстких виробничих зв'язків, що для великих промислових підприємств перетворився на трагедію.

Отож, для створення шару власників, залучення їхніх коштів до економіки, виховання зацікавленості в розвиткові виробництва та підвищенні його ефективності також потрібна приватизація.

Чинний тепер Закон про підприємства, прийнятий наприкінці 1991 року, дав змогу господарським керівникам, не несучи жодної майнової відповідальності ні перед постачальниками, ні перед державою, розпоряджатися державною власністю на власний розсуд. Не варто навіть розмірковувати на тему: ефективно чи неефективно, головне, що при цьому держава як власник перестала управляти своєю власністю. В подальшому було прийнято деякі законодавчі акти, що обмежували таку свободу, та досі немає стрункої системи управління державною своєю власністю.

У даному разі приватизація є могутнім стимулом розвитку нормального ставлення господаря до своєї власності й дає змогу побудувати нормальні майнові взаємовідносини з цілковитою відповідальністю.

Не зайве буде додати, що є підприємства й галузі, збиткові з різних причин, дотувати які державі нічим (крім додаткового випуску грошей). Тобто державі вигідно продати такі підприємства і зняти з себе тягар їхніх проблем. Причому в нас до збиткових або малоприбуткових належать торгівля, громадське харчування, побутове обслуговування населення — ті підприємства й галузі, які власникам у всьому світі приносять стабільний прибуток, тим паче що про брак попиту на продукцію та послуги цих підприємств можна казати, тільки крививши душею. Насправді нема попиту на погану продукцію і незадовільні якості послуги за монопольно високими цінами. І через це потрібна приватизація.

Можна резюмувати: приватизація як одна з обов'язкових умов формування багатоманітної (багатоукладної), гнучкої і ефективної економіки, безумовно, необхідна. Створювати таку економіку в Україні також потрібно, до того ж неухильно й досить швидко. І я переконаний, що затримання реформ у країні небезпечне, небезпечне зубожінням, соціальними вибухами, що загрожують або поверненням до тоталітарної системи, або колонізацією України високорозвиненими країнами.

— Ви висловлюєтеся за необхідність реформ і, зокрема, приватизацію, однак Комісія Верховної Ради України, очолювана вами, подала постанову про вдосконалення механізму приватизації в Україні, яку багато хто розцінює як оголошення мораторію на приватизацію. Як це можна пояснити?

— Процес приватизації в Україні йде аж ніяк не гладко. Концепція приватизації, її законодавча й нормативна база відрізняються від концепцій і законів щодо приватизації в інших країнах. Аналізуючи ці відмінності, слід зазначити, що це взагалі болючий процес, який не може не викликати нарікань. А в нас у країні було порушено основні принципи, що гарантують успіх:

— неоднозначне ставлення до приватизації самих законодавців;

— відсутність чіткої політичної волі та бажання важкої практичної роботи у представників вищої виконавчої влади і, відповідно, у представників виконавчої влади на місцях;

— нечітко сформульована концепція, цілі й завдання;

— брак системності в проведенні реформ;

— закритість для іноземних інвестицій;

— відсутність зацікавленості у більшості господарських керівників;

— ускладнені правила проведення та участі населення в приватизації, недолуга й невиразна роз'яснювальна компанія, брак належної гласності.

Я поясню свою позицію та аналіз, але попередньо хочу сказати таке. Роботу з приватизації вели протягом двох років і цілком нормально те, що після практичного «обкатування» чинних законів і нормативних актів необхідно, з урахуванням виявлених помилок і недоліків, внести певні корективи. Ненормальне було б їх тиражування. Мабуть, немає жодної людини зі здоровим глуздом, у якої не було б претензій до процесу, що відбувається, незалежно від свого економічного смислу, в інтересах вузького кола осіб, без заздалегідь спланованого результату. Приватизація в Україні не вийшла швидкою, це й погано і добре. Погано тому, що ми не отримали критичної маси власників, які прагнуть прискорення реформ, зацікавлених у стабільності як в економіці, так і в політиці. Добре тому, що потрібне економічне обґрунтування приватизації державних підприємств, прогнозування постприватизаційних процесів, а головне, пророблення можливості запровадження податкових пільг та інших преференцій, які дали б змогу вижити й розвиватися новим власникам, а також механізмів захисту громадян від можливих негативних наслідків приватизації.

Неоднозначне ставлення до приватизації у депутатів усіх рівнів законодавчої влади пояснене тим, що вони є представниками всіх груп і верств нашого суспільства, неоднорідного як за своїм соціальним статусом, так і за економічним становищем. Тут єдиними ліками є професіоналізм депутатського корпусу чи бодай прагнення його. Я вірю в прагнення професіоналізму у нинішнього парламенту.

Всенародно обраний Президент країни не раз заявляв про свою тверду переконаність у необхідності проведення реформ, його воля до централізації виконавчої влади і зацікавленість у розвитку економіки дають серйозні шанси на успіх.

Концепція, цілі й завдання приватизації (нехай навіть ціною практичних помилок) уже склалися, частково вони й відповіли на ваше перше запитання. Ряд положень, зокрема, недопущення латання бюджетних дірок за рахунок коштів, отриманих від приватизації державного майна, а спрямування цих коштів на розвиток пріоритетних галузей виробництва і створення нових робочих місць, проведення приватизації відповідно до цілісних програм ринкових перетворень, обов'язковий економічний аналіз приватизовуваних підприємств, необхідність реальної оцінки майна, перегляд механізму участі іноземних інвесторів у процесі приватизації, підконтрольність, гласність, захист прав громадян і держави під час здійснення приватизації відображено в Постанові Верховної Ради.

На проблемі системності в проведенні реформ слід зупинитися окремо. Приватизацію розпочато. Провадять її як окремо взятий захід без паралельного створення системи управління економікою, тобто системи законів і правил, які відповідали б ситуації множинності форм власності. Раніш у нас була, хороша чи погана, але цілісна система, всі елементи якої (законодавча, виконавча, судова влади, звід законів і нормативних документів аж до посадових інструкцій) було створено спеціально для цієї системи, які, хай не досить ефективно, але працювали в комплексі. Нині ми почали виривати із системи деякі її елементи й міняти на нові, якісніші, але що не вписуються в концепцію управління економікою, яка склалася, і сталося саме те, що мало статися, — система перестала працювати. Тобто потрібно створювати нову систему в комплексі, змінювати всі її елементи (створювати адекватну до завдань законодавчу базу, визначити принципи й закріпити порядок взаємодії усіх гілок влади, розробити норми й правила поведінки всіх суб'єктів, які господарюють, норми і правила поведінки громадян тощо). Саме це, а не окремо взята приватизація, є ключовим моментом перетворень у країні й основним завданням усіх гілок влади.

Я хотів би відзначити, що Президент, Кабінет міністрів, Верховна Рада України готові спільно брати участь у розробленні законів та інших законодавчих актів, широко взаємодіяти з усіх основних питань реформування країни, що, на мій погляд, є запорукою успішного розвитку України.

Решта причин неуспіху приватизації тісно пов'язані з механізмом її проведення, залежать від тих коректив, які мають бути найближчим часом внесені до законодавства і нормативної бази приватизації.

— Дуже багато запитань надходить про те, чи припинено приватизацію до внесення змін до законодавства, чи можуть громадяни нині брати участь у приватизації?

— Для того, щоб відповісти на це запитання, яке ставлять не тільки окремі громадяни, а й трудові колективи, органи приватизації, Комісія Верховної Ради України з питань економічної політики і управління народним господарством дала письмові роз'яснення про порядок проведення приватизації у зв'язку з прийнятою постановою Верховної Ради України від 29 липня 1994 року № 149/94-ВР «Про вдосконалення механізму приватизації в Україні і посилення контролю за її проведенням». У ній, зокрема, сказано про те, що зупинено укладення договорів купівлі-продажу та укладення договорів оренди з викупом для підприємств загальнодержавного значення — паливно-енергетичного комплексу, галузей добувної промисловості (крім видобування будівельних матеріалів), магістрального залізничного, морського, трубопровідного та автомобільного транспорту, електронних засобів зв'язку, металургії, майно яких перебуває в загальнодержавній власності. Це рішення чинне до затвердження Верховною Радою України переліку об'єктів, що не підлягають приватизації. Проте в цей період Фонд державного майна України та його органи зобов'язані виконувати відповідно до чинного законодавства всі інші роботи, пов'язані з приватизацією переліченних вище підприємств, тобто: приймати заявки на приватизацію, створювати комісії з приватизації, проводити інвентаризацію майна і оцінку вартості підприємств, готувати плани приватизації. З огляду на те, що термін виконання цих робіт досить тривалий, у середньому два—три місяці, як бачите, ні про яке зупинення приватизації не йдеться. Крім того, роботу з приватизації майна на підприємствах, що перебувають у комунальній власності, за винятком укладення договорів купівлі-продажу підприємств невиробничої сфери, що їх приватизують через оренду з викупом, взагалі не зупинено.

Гадаю, це пояснення має покласти край пересудам про зупинення приватизації і вичерпно охарактеризувати ставлення Комісії до реформ в Україні.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

На засіданні Центральної виборчої комісії 26 серпня 1994 року під головуванням І.Г.Ємця розглянуто питання про реєстрацію народних депутатів України, обраних при повторному голосуванні 31 липня і 7 серпня 1994 року. Розглянуто протоколи та інші документи відповідних окружних виборчих комісій, а також матеріали перевірок на місцях додаткових фактів, викладених у заявах суб'єктів виборчого процесу, щодо порушень Закону про вибори народних депутатів України.

Зокрема, детально проаналізовано результати виборів у виборчих округах: Ківерцівському № 71 (Волинська область), Бориспільському № 208 і Вишгородському № 216 (Київська область), Франківському № 265 (Львівська область), Первомайському № 289 (Миколаївська область). У прийнятих рішеннях відзначено, що в окремих округах були допущені відхилення від положень Закону про вибори народних депутатів України, однак вони суттєво не вплинули на результати виборів.

Відповідно до статей 14 і 44 виборчого Закону Центральна виборча комісія зареєструвала 40 обраних 31 липня і 7 серпня 1994 року на повторному голосуванні народних депутатів України. Список зареєстрованих народних депутатів України з відомостями про них надіслано для опублікування в газеті «Голос України».

Вдруге було розглянуто на засіданні звернення колишнього кандидата в народні депутати України по Калінінському виборчому округу № 109 (Донецька область) Гижкова А.І. та підтверджено в повному обсязі рішення з цього питання, що міститься в постанові Центральної виборчої комісії від 11 серпня 1994 року.

Комісія розглянула також інші питання.

У роботі комісії взяли участь представники політичних партій — учасники виборчого процесу. На засіданні були присутні працівники засобів масової інформації.

Мусульмани — за утвердження незалежності

Більшістю голосів на робочій комісії представників мусульманських громад України ухвалено провести 24—25 вересня у Сімферополі перший з'їзд мусульман нашої держави. Такою була пропозиція представників Запоріжжя, Донецька, Одеси, Херсона, Харкова, Черкас, Києва та ряду інших міст.

З'їзд має створити дієвий орган, який би на законних підставах об'єднав усі регіональні мусульманські громади і спрямовував їхню активність на утвердження незалежності України, представляв би інтереси громади у стосунках із владними структурами, науковими та культурно-освітніми закладами.

Щодо Духовного управління мусульман України (ДУМУ) ставлення ініціаторів з'їзду висловив член оргкомітету, голова Запорізької мусульманської громади Микдат Ахметов: «ДУМУ виступає від імені всіх мусульман України, хоча такого права йому не делегували громади ні Донецької, ні Запорізької, ні Харківської областей, ні Республіки Крим. Навіть Статуту ДУМУ ми не отримували. Цілком природним є наше бажання входити до єдиної організації на засадах рівноправності. Ми стоїмо на позиціях утвердження державної незалежності України, виступаємо за єдність дій мусульман у сфері духовного життя, культури, освіти. Саме з'їзд і повинен спрямувати діяльність мусульманської громади в конструктивне русло і створити центральний орган, який матиме статус юридичної особи».

Головна мета з'їзду — не допустити розколу в діяльності мусульманських лідерів України та обрати Муфтія.

Олександр ПІЛАТ.

Крим.

Голоси України в італійському звучанні

Чернівецьке видавництво «Прут» випустило в світ першу частину антології української поезії, підготовлену до друку буковинським літератором і перекладачем Іваном Трушем. Тексти в книзі подано українською та італійською мовами. В ній представлено твори двадцяти восьми українських поетів — від Івана Котляревського до Василя Стуса. Автор видання віддав перевагу віршам італійської тематики, що належать перу Івана Франка, Лесі Українки, Юрія Федьковича, Миколи Зерова та інших українських майстрів красного письменства. Поряд з ними книгу заполонили хрестоматійні поезії, що стали відомими народними піснями, ввійшли до скарбниці світової культури.

«Голос України» вже повідомляв, що подібне видання з ініціативи автора було випущено в Італії. Там воно постало перед вибагливими італійськими читачами в чудовому оформленні буковинського художника-графіка Ореста Криворучка. Кожну сторінку прикрасили екслібриси українських митців. До речі, Орест Криворучко оформляв і книгу, що вийшла в Чернівцях.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Оце погріб!

У Кіровограді, на місці колишньої фортеції Святої Єлизавети, проведено археологічні розкопки фортечних валів, які започаткували військове поселення колишнього Єлизаветграда.

Група студентів-істориків під керівництвом спеціаліста Кіровоградського обласного історико-краєзнавчого музею Миколи Тупчієнка під час розкопок виявила й ретельно розчистила колишній пороховий погріб.Він був укріплений дубовими колодами. Та такими, що ніяке ядро не могло їх розтрощити. Для гідроізоляції наші предки використовували деревне вугілля, шлакові відходи.

У роботі кіровоградських археологів брав участь англійський експерт-археолог Майк Лестер.

Проведені розкопки упевнили в потребі реставрації цього історичного об'єкта, внесення його до туристичної карти архітектурних перлин України.

На фото: на підступах до погреба.

Фото Ігоря ДЕМЧУКА.

А що там, у валютних засіках?

Позаторік за розпорядженням Національного банку України було створено державну структуру, від якої у майбутньому залежатиме доля нашої країни. Це Державна скарбниця. На неї було покладено дві основні функції: формування власного золотовалютного запасу та збереження дорогоцінних металів, каміння та інших коштовностей. Протягом двох років ведеться робота з формування стабілізаційного фонду — запоруки успіху грошової реформи. Ми зустрілися із заступником директора Державної скарбниці України А. Погрібним.

— Анатолію Олександровичу, чи отримала Україна свою частку золотовалютного запасу Радянського Союзу після його розпаду?

— Після розпаду Радянського Союзу уряд України неодноразово порушував питання про перерозподіл золотого та алмазного фондів Союзу, та поки що все залишається по-старому. Наша країна не отримала ні унції радянського золота. Сподіваюсь, що новий уряд та Президент вирішать це питання на користь України. А поки що нам довелося все починати з нуля.

— Які ж джерела накопичення монетарного банківського металу?

— Національний банк України при своїх обласних відділеннях створив пункти скупівлі коштовностей, встановивши ціни на них за домовленістю з Мінфіном. Значна частина дорогоцінних металів надходить з оборонних підприємств, де відбувається конверсія. Наприклад, з одного танка під час переплавлення можна видобути 53 грами золота. Переробляється усе це на спеціалізованих афінажних заводах. Раніше ці заводи були виключно за кордоном, а нині в Україні створюється вже два такі підприємства — Придніпровський хімічний завод та «Південмаш».

— Чи вистачає вам приміщень для накопичення та збереження цінностей?

— У квітні 1992 року нам на умовах оренди було передано тільки перший та третій поверхи Укрювелірторгу. Обсяг коштовностей, які надходили протягом останніх двох років до скарбниці, весь час збільшувався, зберігати їх дедалі складніше. І ось АТ «Перлина» забирає останній квадратний метр — Держкоммайно продає цьому товариству все приміщення разом із орендованими нами поверхами за 2,9 млрд. карбованців. Звичайно, такі непорозуміння не сприяють нормальній праці

— Нині Державна скарбниця накопичує золотовалютний запас. Чи могли б ви повідомити, скільки на даний момент коштовностей має Україна?

— 21 січня 1991 року Верховна Рада прийняла Закон України «Про державну таємницю». У список відомств, які підлягають особливому контролю з боку Служби безпеки, входить і наше. Тому будь-яка інформація про кількість коштовностей і місце їх зберігання не повинна оприлюднюватись.

— Ваші плани на майбутнє.

— Нам хотілося б розв'язати проблему обліку скарбів і дорогоцінних металів. Скажімо, упорядкувати каталоги історичних експонатів, які містяться в різних музеях нашої держави, створити свій власний музей «Скарби України».

Андрій НАДЖОС, Сергій ЄВТУШЕНКО.

Продиктовано в номер

Багатообіцяючі вальси ваговозів

Минулої суботи на Гостомельському аеродромі під Києвом відбулося повітряне свято. Хоч обіцяні військові винищувачі над полем так і не з'явилися, спортивні літаки Київського аероклубу та кілька Анів прекрасно компенсували цю прогалину святкової програми. Приміром, багатотонний Ан-72 так елегантно вальсував у небі, виробляв такі піруети, що йому позаздрили б і деякі винищувачі. Показували свої можливості також Ан- 28 та знаменитий «Руслан». Глядачам було повідомлено, що нині в АНТК імені Антонова працюють над кількома модифікаціями літаків — Ан-218, Ан-180, Ан-140, Ан- 38. Незабаром з'явиться й Ан-3 — турбогвинтова машина на базі популярного Ан-2. Переобладнують «кукурузники» на турбогвинтовий варіант в Омську та Вінниці, а поставки нових літаків почнуться вже у нинішньому році.

Кіно на плаву

Післязавтра в Одесі розпочнеться VI Відкритий міжнародний акторський кінофестиваль «Сузір'я». Перші п'ять «Сузір'їв» сяяли в Росії, а тепер от — у нас (чому б і ні, адже на попередніх фестивалях головні призи з успіхом брали наші актори, приміром, киянин Ігор Черницький).

Учасники фестивалю на спеціально зафрахтованому теплоході пройдуть маршрутом Одеса — Євпаторія — Запоріжжя — Канів — Київ. Фестиваль закінчиться в столиці України святкуванням 100-річчя з дня народження Довженка. В складі української акторської делегації — Ольга Сумська, Марина Могилевська, Настя Сердюк, Борислав Брондуков, Тарас Денисенко та інші. Серед гостей та учасників фестивалю — багато відомих кіноакторів з Росії.

Вбивство сім'ї кримських татар

У ніч на 27 серпня у місті Білогорську (Республіка Крим) було вчинено напад на недобудований дім кримського татарина. Всі спали. Злочинці стріляли з автоматів через вікно. В результаті були вбиті сам хазяїн — Веїс Куртсеїтов і його дружина — Едас Куртсеїтова. Осиротіли двоє їхніх дітей, котрі спали в іншій кімнаті.

Того ж дня на місце злочину виїхали два депутати ВР Криму — заступник голови Меджлісу кримськотатарського народу Рефат Чубаров і завідувач правничого відділу Меджлісу Надір Бекіров.

Важкий хліб пожежників

Понад 250 пожеж та загорань зареєстровано цими спекотними днями на Черкащині. Усі пожежні підрозділи області працюють напружено і без перепочинку. Горять хлібні лани, ліси, торфовища. Причина пожеж — людська необережність і халатність. У Чигиринському районі лісова пожежа перекинулася на село Трушівці і лише завдяки зусиллям пожежників вдалося відвернути ще більше лихо. Разом вогняна стихія завдала народному господарству області збитків на кілька мільйонів карбованців.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Діти з Абхазії відпочивають на Світязі

Більше 100 дітей біженців, дітей-сиріт приїхали з Абхазії відпочивати на Волинь. Тепло прийняли їх у дитячому оздоровчому комплексі «Салют» Нововолинської бавовнопрядильної фабрики, що знаходиться на озері Світязь. Після відпочинку діти кілька днів житимуть у Луцьку, де в одній із шкіл міста зустрінуть перший дзвоник нового навчального року.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

У бюджету дедалі менше «градусів»

Цікаво, скільки треба пиячити, щоб бюджет області хоча б трохи змінився? Як відомо, раніше цей самий бюджет добряче підживлювала реалізація спиртних напоїв. Так-от. Згідно з недавно оприлюдненими статистичними даними, Луганська область виконала піврічний план з реалізації лікеро-горілчаних виробів лише на 49 відсотків. Мало? Та куди більше! Відповідними напоями заставлено полиці навіть магазинів промислових товарів. Ні, не вистачить сил у чоловічої частини області поправити бюджет. Треба шукати для цього інші, «безалкогольні» джерела.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Міст у Крим

На замовлення кримського уряду в акціонерному товаристві «Кримененергоресурси» виконано ескізний проект моста через Керченську протоку. Довжина моста — понад 560 метрів. Споруда спиратиметься на здвоєні опори, встановлені кожні 100 метрів, і матиме два шляхопроводи — автомобільний і під ним залізничний. Будівництво моста дасть змогу збільшити інтенсивність вантажоперевезень Керченською протокою в 10 разів. Передбачають, що добовий доход від перевезень мостом становитиме понад 30 млн доларів. Уже сьогодні є близько сотні бізнесменів, готових вкласти гроші в спорудження моста.

«Динамо» — «Кривбас»: взимку грати холодно

Як нам повідомили з прес-центру клубу «Динамо» (Київ), матч чемпіонату країни між «Кривбасом» і киянами, який було перенесено з 17 липня на 1 грудня, за домовленістю команд буде зіграно 1 вересня у Києві, на Республіканському стадіоні. Початок гри о 19.00.

Представляємо дипломатичний корпус в Україні

Ромуалдас РАМОШКА: БУДУЄМО ВІДНОСИНИ ВСЕРЙОЗ І НАДОВГО

Надзвичайний та Повноважний Посол Литовської Республіки в Україні Ромуалдас Рамошка народився 1942 року в селянській родині, де крім нього було ще два сини й дочка.

Закінчив політехнічний інститут у Каунасі, за фахом інженер-механік. Пишається тим, що за спорудження тепличного комбінату у Вільнюсі йому присвоєно звання Заслуженого інженера, присуджено Державну премію.

Останнє місце роботи — виконуючий обов'язки міністра промисловості і торгівлі.

Одружений, у Києві живе з дружиною Зіною.

[Кор]еспондент «Голосу України» [в]зяла інтерв'ю у Ромуалдаса [РАМ]ОШКИ.

— Пане Надзвичайний і Повноважний Посол, чим сьогодні живе Литва?

— Насамперед, вона живе спокійно. Після перемоги на виборах Демократичної партії, у Сеймі з'явилася більшість, що дає можливість нормально працювати законодавцям і приймати закони республіки.

Сильні позиції має «Саюдіс», який, консолідувавшись з іншими партіями і фракціями, створив впливовий блок консерваторів.

— Судячи з інформації у пресі, Литва досить швидко просувається шляхом економічних і політичних перетворень, а її грошова одиниця — лит — стає авторитетною валютою.

— Спасибі на добрім слові. Але в нас не все так добре, як хотілося б. Справді, наша національна валюта досить стабільна: курс утримується на рівні одного долара до чотирьох литів. Проте, коли вже бути відвертим, то це заслуга Міжнародного валютного фонду, який сприяє нам у цій справі, а не в стабільності економіки, де ще маємо чимало проблем.

Скажімо, коли приватизацію ми здійснюємо досить успішно, то зростання виробництва йде повільно. Хоч слід віддати належне литовським економістам: рівень інфляції у нас становить 1,5 відсотка. Але, звичайно, хочеться, щоб успіхи у цій галузі були більшими.

— На якому рівні нині відносини Литви і України?

— Вони завжди були добросусідськими. І це приємно. З Україною досить успішно торгуємо. Річний товарооборот нині становить 400 мільйонів доларів. На жаль, останнім часом він значно зменшився. Але причини спаду не в небажанні торгувати одне з одним, а в розбалансованості фінансових систем, невідпрацьованості механізму взаєморозрахунків, що не має відношення до якихось політичних проблем.

І Литва, і, певен, Україна заінтересовані у збереженні ринку. З України ми одержуємо метал, вугілля, сільськогосподарську техніку, продукти харчування, а відправляємо товари легкої та електронної промисловості.

Ще більше перспектив: Україні не завжди вигідно транспортувати свої товари Чорним морем, тож вона може користуватися портом Клайпеди і поромною переправою Клайпеда—Мукран (ФРН).

Литва спроможна експортувати в Україну пально-мастильні матеріали. Потужність Мяжяйкського нафтопереробного комбінату — 12 мільйонів тонн нафти, на власні потреби Литви достатньо чверті цього продукту.

— Скажіть, будь ласка, пане Посол, як почуваються в Литві національні меншини, зокрема українці?

— Ніхто не дорікне мені, що я лукавлю: рівно так, як і інші громадяни Литви. Наприклад, росіяни-військовослужбовці, від'їжджаючи, мали можливість продати свої квартири за валюту, щоб на новому місці проживання не залишитися без засобів до існування.

Жодної дискримінації ніхто не зазнає. Це визнали навіть міжнародні експерти. Єдина вимога — знати литовську мову тим, хто бажає займати керівні посади.

Українців у Литві 48 тисяч. Вони мають такі ж права, як і інші громадяни Литви. Звичайно, мають такі ж і проблеми, бо час складний нині для всіх. Але українській діаспорі надано необхідні приміщення, а на початку року вона одержала і свій храм.

До речі, в Україні мешкають 12 тисяч литовців. Не хочу образити місцеву владу, але наша діаспора досі не має приміщення, де можна було б зібратися.

— Пане Посол, за рік, що ви живете в Україні, чи стали вже киянином?

— Мешкаючи в Києві, неможливо не полюбити його. Ми з дружиною з гордістю розповідаємо, в якому прекрасному парку-місті живемо, яка у нього древня і багата історія. Найулюбленіші місця — ботанічний сад і Поділ. Раз на тиждень обов'язково буваємо на Андріївському узвозі і жодного разу не минули двох магазинів — «Гончари» і «Роксолана». Українська кераміка така красива, що нею можна милуватися безкінечно. Вдома вже маємо її гарну колекцію. А дружині до вподоби «Роксолана»: квіти — її стихія.

— У вас завтра відпустка. Ви її проведете...

— Частину в Криму, частину вдома, на батьківщині.

— Бажаю вам гарного відпочинку і щиро заздрю...

— Дякую. Я й сам собі заздрю.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

КУДИ ЙДЕ КАПІТАЛ

У кореспонденції з Нікосії лондонська газета «Таймс» звертає увагу на зростаючий потік валютного капіталу з Росії до Кіпру. Місцевий Центральний банк, відзначає вона, навіть звернувся до фінансистів своєї країни з проханням поводитись обачніше в Росії після скарг Москви з приводу того, що надто багато її валютних коштів переправляється на цей острів.

Кіпр перетворився на основну «офшорну базу» для Росії, власті якої намагаються взяти під контроль відплив капіталів, що сягає щомісячно мільярда доларів. У результаті цього економіці країни не вистачає капіталовкладень, виникають нові труднощі з виплатою зовнішнього боргу Росії, який становить 90 мільярдів доларів. На даний момент на Кіпрі зареєстровано близько 2 тисяч російських компаній, діє кілька десятків банків і представництв, — повідомляє «Таймс».

До речі, для вкладення своїх капіталів багато українських підприємців також обрали Кіпр. Адже банки цієї країни надають їм дуже вигідні умови. Щоправда, на відміну від Росії, навряд чи власті України володіють повною інформацією.

Валентина ПОЛІЩУК.

У країнах СНД: Білорусь

Платитимуть ті, хто заможніший

У Білорусі відпущено на волю ціни на молочні і хлібобулочні вироби. Департамент цін республіки пішов на ці непопулярні заходи з однієї причини — державі виявилися не під силу мільярдні дотації з бюджету на випуск харчових продуктів, який до того ж уже багато років збитковий.

Зокрема, пляшка молока та кефіру коштуватиме покупцеві без вартості посуду 1400 рублів, за пляшку вершків доведеться заплатити 5000. Кілограм сметани коштує тепер від 18900 до 21600 рублів, стільки ж сиру вищого сорту — 14 тисяч, а коробка дитячих молочних сумішей «Малыш» та «Малютка» — 12700 рублів.

Змінилися і ціни на хліб. Зокрема, буханець «Білоруського» тягне, залежно від того, спечений на черені чи формовий, 3800 — 3900 рублів, «Придніпровського» — 3500—3600. Збільшилась і вартість батонів, хоча ціни на них було відпущено раніше. Один 400-грамовий батон, наприклад, обійдеться покупцеві в 3100 рублів. За словами Президента Білорусі О. Лукашенка, уряд захистить малоімущі верстви населення від цього підвищення цін.

Поспішіть записатися

«Раз добром зігріте серце...»

Недавно канадійка українського походження пані Руслана Вершневська разом з чоловіком хотіли всиновити дитину з України. Подружжю з різних причин не вдалося цього зробити, але воно побувало в багатьох сирітських будинках.

Мабуть, гостини справили на пані Вершневську незабутнє враження, бо, повернувшись до Канади, вона започаткувала програму допомоги українським дітям-сиротам.

Зібравши кошти, продукти харчування, книги, ліки, які подарували фармацевтичні компанії, щиросердна жінка все це добро відправила до Львова.

А протягом першої половини серпня подарунки були розвезені по дитячих будинках. Супроводжувала колону вантажівок з гуманітарною допомогою президент Київського міжнародного клубу жінок Бонні Коффін. До речі, реалізація програми триватиме ще протягом трьох місяців.

Міжнародний клуб жінок — це організація з широким колом діяльності. Підтримка української благодійності й мистецтва — тільки два з багатьох напрямків. Жінки цього об'єднання вважають його клубом дружби.

Клуб відкритий. Проте бажаючі стати його членами повинні знати, що робоча мова тут — англійська. Головне приміщення розташоване в Центрі сучасного мистецтва (вул. Трисвятительська, 8). Зустрічі відбуваються кожного першого понеділка о 18 годині 30 хвилин.

Наступне зібрання — 5 вересня. Платня — 20 доларів за рік. Жінки, які забажають стати членами клубу, можуть зателефонувати за таким номером: 229-19-35.

Продиктовано в номер

Україна — Філіппіни: офіційні контакти

Завершився візит офіційної делегації українських урядових експертів на чолі із заступником міністра закордонних справ України Олександром Макаренком до Республіки Філіппіни. Це — перший в історії незалежної України українсько-філіппінський офіційний контакт на такому рівні.

У ході візиту відбулися інтенсивні переговори щодо перспектив двосторонніх відносин у політичній, торговельно-економічній, освітній, науково-технічній та культурній галузях. Обговорено також основні проблеми сучасного міжнародного життя.

Глави офіційних делегацій підписали Спільну заяву, яка окреслює конкретні перспективи подальшого двосторонньго співробітництва між двома країнами, а також визначає послідовні кроки у створенні ефективної договірно-правової бази українсько-філіппінських відносин.

Умови будуть жорсткими

Вже цього року поставки палива з Росії до країн СНД здійснюватимуться, як правило, на умовах передоплати, повідомили кор. ІТАР-ТАРС Міністерство економіки РФ. Розроблена модель нової двосторонньої угоди щодо надання держкредитів поточного року.

Вона передбачає жорсткіші умови порівняно з 1993 роком: значне скорочення термінів погашення кредитів — до 4—5 років, збільшення розмірів процентних ставок за обслуговування кредитів.

Надання кредитів стає можливим тільки за умовою виконання зобов'язань за раніше укладеною аналогічною угодою. Для забезпечення повернення кредиту позичальникам. Висуваються вимоги щодо розміщення гарантійного депозиту у ВКВ чи майнової застави у вигляді акцій підприємств.

Білорусь прагне до ЄС

— Республіка Білорусь підпише документи у межах натовської програми «Партнерство заради миру» практично одразу після розв'язання питання щодо нового генерального секретаря НАТО, — повідомив ІТАР-ТАРС білоруський міністр закордонних справ В. Синько. — Ми також зацікавлені в тому, щоб боннське керівництво подало посильне сприяння у невідкладному прийомі Республіки Білорусь до Європейського союзу, — сказав він.

Війна мафіозі

Як повідомляє «Санді телеграф», британським розвідувальним службам МІ-5 і МІ-6 дано завдання допомогтиоліції вбоотьбі проти зростаючого потоку кримінальних елементів з колишнього східноєвропейського блоку. Щоб не дати новоявленим мафіозі вкоренитися на британських островах, як це їм вдалося в США, пише газета, тепер інформацію на підозрілих осіб, пов'язаних з організованою злочинністю, буде виділено до окремої мережі в національній розвідувальній кримінальній службі та Скотланд-Ярді.

МІ-5 і МІ-6 доручено подавати їхні власні дані до цих центрів. Деталі нової структури і те, як вона функціонуватиме, перебувають під найсуворішою таємницею.

Власні проблеми бажають розв'язувати самі

ІТАР—ТАРС передає зі Знам'янського (Надтеречний район): «Я сподіваюсь, згоди між усіма опозиційними силами Чеченської Республіки в питанні скинення режиму Джохара Дудаєва буде досягнуто, бо цей режим приречений і доживає останні дні». Про це заявив лідер одного з найбільших озброєних угруповань опозиції, колишній мер міста Грозного Беслав Гантаміров.

Він розцінив як нереальну пропозицію так званої «миротворчої групи» Р. Хасбулатова підпорядкувати собі всі озброєні опозиційні формування. «Особисто я, — наголосив він, — ні з ким на такі угоди не піду, бо я ціною величезних втрат створив свій загін і не наважусь віддати його долю в будь-чиї руки». Б. Гантаміров сказав, що «не певен у щирості заяв Хасбулатова».

Торкаючись долі президента Джохара Дудаєва, зазначив: «Якщо його братимуть мої підрозділи, то на полон він нехай не сподівається. Дудаєв особисто винен у крові багатьох моїх товаришів». Лідер озброєного угруповання висловився категорично проти будь-якого використання російських військ у розв'язанні чеченської проблеми.

Зима спитає

ЕНЕРГЕТИЧНА КРИЗА — ПОХІДНА ФІНАНСОВО-КРЕДИТНОЇ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

— На жаль, оптимізму у нас немає зовсім. Особливо тривожить стан справ із забезпеченням теплових електростанцій органічним паливом. На перше жовтня минулого року ми мали на складах близько 7 млн. тонн вугілля, на початок цього року — трохи більш як 3 млн тонн, а на перше квітня залишилося близько 2 млн тонн. Це мізерний запас для більш як 40 теплових станцій: нижче позначки 3 млн тонн опускатися не можна. Ми працювали «з коліс». До речі, хочу висловити подяку «Голосу України», який у цей час бив на сполох, привертаючи увагу до проблем енергетиків.

Потім, слава Богу, була велика повінь, за рахунок великої води збільшили свою потужність гідроелектростанції, добре працювали і АЕС, тож ми почали накопичувати вугілля на складах теплових станцій, знизивши за рахунок ГЕС і АЕС їх потужність. Вдалий у цьому плані був травень, непоганий — червень. Але потім прийшла посуха і рівень води в річках упав, що спричинилося до зменшення потужностей гідроелектростанцій, погіршили свою роботу АЕС. І знову теплові електростанції підставили своє плече. Вже в липні ми практично перестали накопичувати вугілля. Його витрати на теплових станціях зросли до 105—110 тис тонн на добу. В той же час шахтарі відвантажують нам по 75—80 тис тонн.

Зараз теплові станції виробляють 20 млн кВт, хоча літній режим передбачає 12—13, за рахунок потужностей ГЕС і АЕС. А зимовий режим — 22—23 млн кВт. Тож зараз ми майже вийшли на зимовий режим.

— Вілене Мироновичу, ви так багато вже зараз витрачаєте палива і це без урахування того, що взимку вам доведеться ще й тепло виробляти?..

— Взимку щодоби ми спалюємо більш як 150 тис тонн умовного палива, тільки на тепло йде 50 тис тонн. Це ще додаткові витрати.

— Ви навели цифри режимів потужностей теплових станцій. А яка реальна картина з електроенергією, яку виробляють АЕС?

— Атомники в принципі можуть видавати по 12,8 млн кВт. Взимку вони виробляють по 10—11 млн кВт. Влітку, як правило, —по 5—7. А останні два місяці — по 3,5—4. Тож «віз» витягують тепловики.

За половину серпня запаси вугілля на теплових станціях зменшились більш як на 200 тис тонн і разом з держрезервом становлять 5,8 млн тонн (за фактичних у 1993 році 6,2 млн тонн). Запаси топкового мазуту — 0,5 млн тонн (у 1993 році — 1,1 млн тонн).

За такого рівня витрат і постачання палива складається реальна загроза спрацювання його наявних запасів ще до початку зими. Для виконання постанови Президії Кабінету міністрів № 510 від 26.07.94 р. «Про невідкладні заходи щодо забезпечення народного господарства і населення електричною і тепловою енергією в осінньо-зимовий період 1994/95 року» (9,0 млн тонн вугілля і 1,5 млн тонн мазуту до 1.10.94) їх запаси сьогодні повинні бути 7,5 і 1,0 млн тонн відповідно.

— Взимку у розмові з кореспондентами «Голосу України» директор Трипільської ДРЕС М. Красноштан сказав, що держава поставила енергетиків в умови первісного комунізму: всі споживають енергію, а ніхто не платить. Судячи з усього, платіжна криза в енергетиці триває і сьогодні...

— Так. І це є основною причиною того, що ми не можемо купити собі палива. У нас немає грошей. На сьогодні борги споживачів електричної і теплової енергії становлять 6,3 трлн крб. Найбільші боржники — Держкомвугілля — 1,3 (правда, і ми їм заборгували трильйон, тож тут майже баланс), Держжитлокомунгосп — 1,2, Мінпром — 1,0, Укрзалізниця — 0,6, Мінмашпром — 0,4, Мінсільгосп — 0,27 трлн крб. Великий наш боржник — Київ. Столиця тільки за тепло заборгувала близько 500 млрд крб. Та ще 200 млрд крб — за електроенергію. Керівники міста обіцяють повернути борг. Але обіцянками ситий не будеш. Якби ці гроші були на нашому рахунку, ми змогли б купити і вугілля, і мазут.

— Чи вистачає вам українського вугілля, чи не доводиться завозити з-за меж держави?

— Наші вугільники постачають нам близько 33 млн тонн вугілля на рік, за потреби 41—41,5 млн тонн. Тож 8 млн тонн завозимо з Росії і Казахстану, купуємо його через різні комерційні структури за майже таку ціну, як і українське вугілля.

— Боюсь, що платіжна криза триватиме не тиждень і не два, мова йде про триваліший період. Борги вам не скоро повернуть, а паливо треба заготовляти сьогодні. Що ж робити, де взяти гроші?

— Кредитуючи своїх споживачів, ми змушені самі брати кредити. Щоправда, на відміну від споживачів під проценти. У Проммінвестбанку цього року вже взяли 2 трлн крб під 200 відсотків. Згідно з постановою Президії Кабінету міністрів № 510 від 26.07.94 нам виділено пільговий кредит у розмірі 3,0 трлн крб. для закупівлі палива. Але справу гальмують Мінфін і Нацбанк. Складається враження, що там не розуміють, що на зміну літу приходить осінь, а далі зима. Так влаштована природа.

Якщо протягом двох-трьох тижнів нам виділять гроші, то проблему з паливом ще встигнемо розв'язати, а якщо ні, то буде біда.

— А який стан справ з ремонтом обладнання, підготовкою до зими ліній електромереж?

— Тут стан справ багато кращий. А всі проблеми пов'язані з неплатежами. Не стає коштів для оплати робіт, придбання необхідних запчастин, матеріалів, обладнання тощо.

Через недосконалість механізму тарифоутворення і несвоєчасність їх перегляду, систематичні затримки платежів за використану енергію, вимушені кредити під 150—200 відсотків річних енергетична галузь з кінця 1993 року перетворилася на збиткову. Борги Міненерго своїм постачальникам і банкам за позики становлять на сьогодні 9,4 трлн крб., в тому числі за електроенергію виробництва АЕС — 1,4 трлн крб.

Значної шкоди раціональному використанню енергії завдає, на думку енергетиків, система пільг на неї. Вона не тільки ненадійна і громіздка, а й сприяє неконтрольованому розбазарюванню енергії. Міненерго наполягає на відміні пільгових тарифів. Соціальний захист населення та підтримку підприємств необхідно здійснювати за рахунок бюджетних асигнувань і в адресному порядку.

— Вілене Мироновичу, а чи постачаємо за кордон електроенергію, яку виробляє ваша галузь?

— Ми забезпечуємо електроенергією російський Північний Кавказ, а російські енергетики дають своєї через Харківську енергосистему (діє на три області: Харківську, Полтавську, Сумську) приблизно третину того, що споживає цей регіон. З Росією у нас нульове сальдо. Так само працюють з нами і енергетики Молдови. З ними також нульове сальдо.

Роздільно працюємо і з країнами Східної Європи. Бурштинська ТЕЦ дає енергію у Словаччину та Угорщину, звідти ми отримуємо в 1,7 раза більше, ніж даємо, енергії, палива, а також алюмінієву катанку для виготовлення дроту. Трішки обмінюємося електроенергією з Австрією. Скажімо, ми їм — удень, а вони нам — увечері і на 20 відсотків більше. Це для нас вигідно.

Питання, які уряд має розв'язати негайно

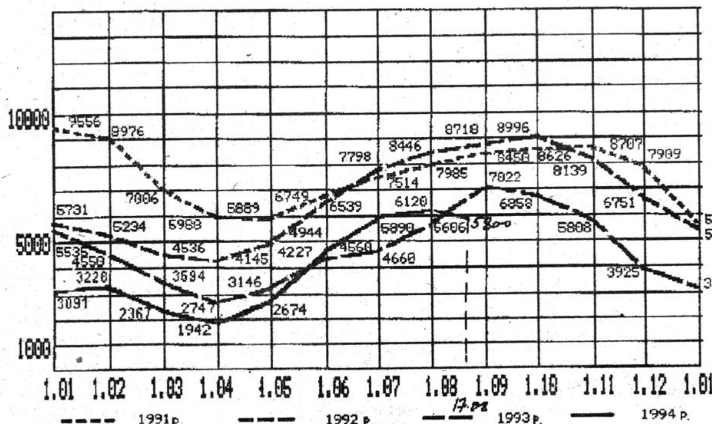
Насамперед зобов'язати НБУ і Мінфін виконати постанову № 510 щодо надання кредитів у сумі 3,0 трлн крб. для закупівлі палива. Державний комітет з нафти й газу — щодо постачання топкового мазуту в обсязі 20 тис тонн на добу. А також природного газу в четвертому кварталі в обсязі 49 млн куб. метрів на добу.

Терміново внести зміни до тарифів на електричну і теплову енергію, виходячи з фактичного рівня цін. Розробити механізм індексації тарифів на енергію з урахуванням динаміки цін на енергоносії, зміни курсу валют тощо. Забезпечити погашення заборгованості.

Вів розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.

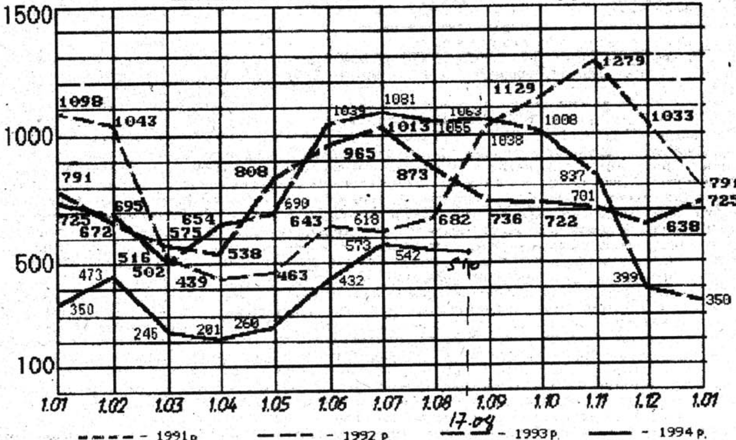
ЗАПАСИ ВУГІЛЛЯ НА СКЛАДАХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ В 1991 - 1994 рр.

ТИС.Т

ЗАПАСИ МАЗУТУ В МІСТКОСТЯХ ЕЛЕКТРОСТАНЦІЙ МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ В 1991 - 1994 рр.

ТИС.Т

АВТОМОБИЛЬ ŠKODA

Volkswagen Group

Безопасность, комфорт, надежность, скорость

Шестилетняя гарантия против проржавения
Обеспечение запасными частями
Сервисное обслуживание
Гарантия в течение года

Приобретая автомобиль «Шкода»
Вы экономите на бензине и запасных частях

А/О «НЕКОС» (044) 224-31-03, 224-11-53

Продажа со склада в Киеве. Форма оплаты любая

Официальный представитель
Горьковского завода «ПО ГАЗ»
и ГП «Москвич» (АЗЛК)

Предлагает со склада в Киеве:

АВТОБУСЫ

КАВЗ-3976
(пассажирские и грузопассажирские)
ПАЗ-3205

МИКРОАВТОБУСЫ *РАФ*

ГРУЗОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

КамАЗ-5320
КамАЗ-55111
(самосвал)

ЗИЛ-130 (дизель)
(автофургоны промтоварные и изотермические)
ЗИЛ-130

ЛЕГКОВЫЕ АВТОМОБИЛИ

Москвич 2141-S

Москвич-2335 пикап
(с тентом или без него)

ИЖ-2715

ГАЗ-31029
ГАЗ-31029 (51 комплектация)
ГАЗ-310240 (представительская)

А также прицепы к легковым автомобилям.

Телефоны в Киеве:
(044) 264-74-42
264-96-69
тел./факс 264-24-05

Civic — 22 ГОДА ПОПУЛЯРНОСТИ

ХОНДА «СИВИК» IV поколения — это, прежде всего, — надежное и «умное» сердце — двигатель, способный превратить даже каплю горючего в силу движения.

Остальное — лучше реально увидеть, потрогать (и даже купить !) в салоне СП "ДНИПРО МОТОР ИНВЕСТ"

Киев, проспект Победы, 57
Тел. (044) 442-20-19, 446-11-88

Покупка у официального дистрибьютора дает право на гарантию от фирмы-изготовителя

ШИНЫ

Для всех видов транспортных средств

Отгрузка вагонными нормами по ж/д
Самовывоз со склада в Днепропетровске
Доставка за счет заказчика автотранспортом

БОЛЕЕ 50 НАИМЕНОВАНИЙ ГРУЗОВЫХ И ЛЕГКОВЫХ ШИН

АКТ

Факс: (0562) 474 527, 474 521
Тел. (0562) 474 527, 465 515, 465 596
Телетайп: 143218 ЗАРЯ
Тх 127409 KVANT

ВАША ГАРАНТИЯ - наш 3-х летний опыт работы на рынке!

Наш р/с № 467616 в "Южкомбанке" г. Днепропетровска, МФО 305266

«Научно-производственное коммерческое предприятие «БКФ»

Изготовит из полиэтилена: пленку, пакеты хозяйственные, обложку, мешки, вкладыши, пробку винную, коньячную, взрывную колбу.

Г.Рубежное, (06453) 5-21-61, 5-50-37, т./факс 5-14-71.

Реализуем со склада в Киеве:

—сепараторы-сливкоотделители ОС-Б/1т/час/, ОС2Т- 3/5т/час/, ОС-2Д-500 и другие;
— сепараторы пивные;
— станки токарные 1Н65, 16К40, МК60-65, 1К62 и др.;
— станки фрезерные 6Т83, 6Т82Г и др.;
— пастеризаторы ОКЛ-10, ПТУ-10, ОК2Н-5;
— ножницы гильотинные НК3416, НК3418.

Тел. /044/ 552-97-82, 552-92-83, 552-96-74.

Предприятие из Н.Новгорода приобретет продукты питания украинского производства.
Желательна оплата по факту.
Тел.: (8312) 39-87-61, 37-04-20.

Організація постійно реалізує трактори МТЗ-80УК і МТЗ- 82УК, ціни невисокі.

Тел.:(03322) 4-33-84; 4-42-57; 3-10-46.

Фирма «Ятрань» реализует пишущие машинки с любыми шрифтами.

Телефоны:
в Киеве (044) 412-16-70;
в Черкассах (0472) 47-43-22;
в Глухове Сумской обл. (05444) 2-51-47;
в Чернигове (04622) 7-36-72

Вниманию руководителей транспортных предприятий

Предлагается со склада в г.Чернигове:
— газовое оборудование для работы автобусов и грузовых автомобилей на сжатом газе, который в 4—5 раз дешевле бензина. В комплекте 8 облегченных баллонов, что позволяет переоборудовать пассажирские автобусы;
— дизельные двигатели Д-245 с турбонадувом, 110 л.с., используются для переоборудования на дизельное топливо автомобилей ЗИЛ, ГАЗ.

Обращаться по телефону: 8-04622-3-45-53.

Арбітражний суд Житомирської області (262001, м.Житомир, вул. Бердичівська, 25) порушив справу № 10 «Б» про банкрутство виробничо-комерційної фірми «Еоліс-ЛТД» (262001, м.Житомир, вул. Рильського, 3) р/рахунок 1467026 в Житомирському регіональному управлінні «Промінвестбанку», МФО 311056.

Метою цього оголошення є виявлення кредиторів та можливих санаторів.

ФІНИ РОЗКАЖУТЬ НАМ НАШУ ІСТОРІЮ

П'ятеро житомирських ветеранів стали героями документального фільму, роботу над яким завершують фінські кінематографісти.

Це буде кінострічка про радянсько-фінляндську війну 1939 — 1940 років і про долю 44-ї дивізії. Це саме те формування, яке очолив М.Щорс і яке спочатку називалося Першою українською радянською дивізією, а в серпні того ж року стало 44-ю. Їй випало вести жорстокі бої на Житомирщині. У село Щорсівку, на місце загибелі комдива, виїжджали торік фінські кінодокументалісти. У міжвоєнний час штаб дивізії дислокувався в Житомирі. Наприкінці 1939 року щорсівців кинули на фінляндський фронт. Більшість їх полягло в «котлі Раат».

— Мене призвали в армію після закінчення Одеського інституту зв'язку, служив на Богунії — околиці Житомира, — розповідає Іван Гамандій. — У вересні 1939 року дивізія рушила на Західну Україну. А через деякий час, коли ми вже думали, що час повертатися до Житомира, наш Богунський полк завантажили в ешелон і повезли аж на станцію Кем у Карелії. Звідти пішки на Ухту. Зовсім поруч — кордон. Коли перейшли його, фіни не чинили ніякого опору. Ми насилу просувалися вперед. Мороз 45 градусів, метровий сніг. Коні ледь тягнули гармати. А ми в шинелях і, уявіть собі, в будьонівках. Продуктів не було. Полювали на оленів, їли коней. Рація не працювала — замерзли акумулятори.

— Бувало, що один кілометр долали чотири дні, — згадує інший ветеран — Петро Морозов.

Ось так пройшли вони 29 кілометрів фінської території, зустрічаючи тільки «зозуль», тобто снайперів. Лише в останній день року зіткнулися з фінською армією. Наказ: наступати. Фіни пустили червоноармійців до половини вкритого снігом озера (відрізняли його від суші по тому, що тут не було дерев) — і накрили вогнем. Щорсівці пішли з флангів, але теж невдало.

По-різному склалася тоді доля ветеранів. І.Гамандій був поранений, його забрали в евакопункт, де він і довідався, що дивізію оточено. Довше довелося повоювати проти фінів П.Морозову. Його теж підібрали наші, але він був просто знесилений від голоду й обморожений. Оклигавши в госпіталі, знову потрапив у свій полк, який після розгрому на Раатській дорозі був сформований майже наново — зустрів тут тільки одного свого знайомого. В полку йому розповіли, ніби командира, замполіта й начальника штабу дивізії розстріляли перед строєм за вироком військового трибуналу. Після переформування дивізії бійців нарешті одягли в кожухи. Морозов провоював до 13 березня 1940 року, коли був підписаний мирний договір.

В'ячеславу Полійчуку довелося виходити з оточення з групою бійців — дійшла тільки половина. А Хаскель Шпіц, замерзаючи, вже нічого не відчував, коли його підібрали фіни. Після підписання мирного договору між СРСР і Фінляндією відбувся обмін військовополоненими, і він з фінського табору потрапив до радянського, до 1947 року відбував покарання у Карелії. Тільки через 23 роки одержав довідку, в якій говориться, що справа про обвинувачення колишнього рядового 312-го окремого танкового батальйону 44-ї стрілецької дивізії переглянута військовим трибуналом Московського ордена Леніна військового округу 6 квітня 1970 року і припинена за відсутністю в його діях складу злочину.

У Х.Шпіца вся сім'я загинула під час Великої Вітчизняної, сам він 36 років відпрацював токарем, нікому не розповідаючи про ту маленьку й забуту війну, яка на фоні великих потрясінь, пережитих нашим народом, стала епізодом в історії. І на думку не спадало, що колишні супротивники влаштують хвилюючу зустріч у своєму посольстві в Києві, де будуть дипломати й журналісти скандинавських країн, повезуть в Фінляндію, всебічно обстежать стан здоров'я, зніматимуть про них фільм (половину, яка вже готова, показали гостям), де ні слова неприязні до тих, хто непрохано, зі зброєю в руках, прийшов колись на їхню землю.

— Всі учасники війни — фіни й українці, росіяни — стали жертвами військово-політичної авантюри, — сказав про це кінодокументаліст Анті Каскіа. Він автор багатьох фільмів про історію й етнографію різних країн, що демонструвалися провідними телекомпаніями світу. Фільм про радянсько-фінляндську війну, де в центрі уваги буде доля 44-ї дивізії, також замовлений для показу в різних країнах. Може, й УТ його покаже?

П.Морозову про поїздку до Фінляндії нагадує книга, подарована Лео Картімо. Два тижні автор приходив додому до нього, записуючи спогади.

А в фінських газетах з-поміж знімків про їхнє перебування на землі Суомі такий: обнімаються Петро Морозов і Арво Хілтунен, фінський ветеран тієї ж війни. На рубежі 1939—1940 років політики змусили їх стріляти один в одного.

Колишні бійці 44-ї дивізії вперше в житті в мирний час побували за кордоном. До вражень домішалася й гіркота, яку один з них лаконічно висловив так:

— Я не знаю, чому вони живуть незрівнянно краще за нас. Дещицю правди, по-моєму, можна знайти в такому факті:був час, коли й фіни опинилися по різні боки барикад. Але зовсім ненадовго. Потім поставили пам'ятники всім полеглим і залишили оцінку минулого історикам. А ще цей маленький народ дуже любить свою країну, цінує свободу, тому й не дозволив реалізувати сталінський задум, за яким Фінляндія мала б стати радянською республікою. Звичайно, історія не знає умовного способу, але уявімо, що це здійснилося б: яким би там був рівень життя нині?

...Троє з п'яти ветеранів дивізії, які їздили в Фінляндію, — з обласного центру, живуть недалеко один від одного. Та познайомилися тільки завдяки фінам.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фотофакт

Наповнити життя змістом

... Саме з такою метою створено і активно працює в Миколаєві перший в Україні українсько-американський Центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів. Він розташувався в санаторії-профілакторії «Перемога». Його було відкрито спільними зусиллями облдержадміністрації, місцевого відділення Фонду соціального захисту й забезпечення інвалідів, а також американської організації він-Фонд» зі штату Пенсільванія.

Фахівці зі США, які пробудуть тут до вересня 1995 року, зараз за допомогою тестування, бесід активно готують місцевих педагогів, психологів та лікарів до соціальної реабілітації хворих малюків віком до п'яти років.Своїх методик американці навчають і батьків дітей-інвалідів, щоб дати їм шанс на повноцінне життя в майбутньому. В центрі поки що чотири групи по вісім чоловік, та це лише початок.

На знімках: дедалі впевненіші кроки Ярослава Матвієнка; з кожною дитиною індивідуальне заняття за спеціально створеною для нього програмою.

Фото Анатолія КРЕМКА.

Спорт

У Мюнхені — нічия...

Національна збірна України з футболу в Мюнхені зіграла товариський матч зі збірною Об'єднаних Арабських Еміратів. Нічия — 1:1.

Поєдинок, за свідченнями очевидців, був напружений і цікавий. Рахунок в кінці першого тайму відкрили наші суперники. А от після перерви українські футболісти заволоділи ініціативою. Втім, тривалий час не вдавалося втілити ігрову перевагу,так би мовити, в матеріальну. Нарешті, киянин Дмитро Михайленко сильно пробив зі штрафного, воротар не втримав м'яч у руках, і на добивання чудово зіграв дніпропетровець Борис Фінкель.

На цей поєдинок головний тренер української команди Олег Базилевич виставив такий склад: Воробйов, Телесненко, Беженар, Леженцев, Сак, Хомин, Попов, Ковалець, Шкапенко, Фінкель, Коновалов. На заміну в другому таймі вийшли Скаченко і Михайленко.

Гравці збірної — київські динамівці повернулися додому, а інші разом з паном Базилевичем перелетіли до Болгарії, де приєдналися до основної групи команди,яка прибула туди раніше з Миколою Павловим. Наш колектив проведе в умовах середньогір'я тренувальний збір. До Києва повернеться 6 вересня. А наступного дня зіграє перший матч відбіркового турніру чемпіонату Європи-96 зі збірною Литви.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«Металіст» у нокауті. Чи надовго?

Першість країни з футболу. Перша ліга. 6 тур. Нафтовик — Металург — 2:0. Корощенко, 37, Кирюхін, 53 (Металург) — у власні ворота.На 11-й хв. Піскун (Нафтовик) не реалізував пенальті. **Автомобіліст-СБТС — СК Одеса — 1:0.** Чорношвець, 77. **Поділля — Хімік (Житомир) — 1:0.** Яременко, 80. **Борисфен — Хімік (Сіверськодонецьк) — 0:0. Ворскла — Металіст — 4:0.** Манасян, 15, 25, 40, Піндеєв, 43. **Сталь — Нафтохімік — 2:1.** Чайка, 44, 60, з пенальті — Хлань,32. **Бажановець — Зірка-Нібас — 1:2.** Красников, 84 — Мізенко, 63, Голубка, 83. **Закарпаття — Дніпро — 2:0.** Когутич, 75, 84. **Карпати — Поліграфтехніка — 2:1.**Решко, 65, Бако, 85 — Чуйченко, 62.

Той, хто стежить за змаганнями у першій лізі, мабуть, передбачав, що «Металіст», який «вилетів» з вищого ешелону українського футболу, впевнено лідируватиме в новому для себе турнірі. Напевно, не чекали футболісти «Металіста», що у першій лізі є сильні клуби, яким до снаги позмагатися з будь-яким суперником.

І якщо «Металіст» дивує різким зниженням майстерності і відсутністю спортивного характеру, то «Зірка-Нібас» вражає націленістю на перемогу. Дебютант на виїзді обіграв «Сталь» та «Бажановець», яких навіть до середняків не віднесеш. Ще два-три роки тому футбол у Кіровограді ледь жеврів, найкращі гравці віддавали перевагу не рідній «Зірці», а намагалися перейти до інших клубів. Нині становище різко змінилося, бо у команди з'явився солідний спонсор. Тепер «Зірка» повернула не тільки місцевих футболістів, а й болільників на стадіон. Кіровоградці відірвалися від конкурентів так переконливо, що іншим командам, виходить, доведеться боротися тільки за одну путівку до вищої ліги. Втім, не поспішатимемо з прогнозами, бо після зимових канікул становище в командах, як правило, різко змінюється.

Поки що у «Зірки-Нібас» — 16 очок, 12 — у «Металурга», 11 — у «Поділля», по 10 у «Поліграфтехніки», «Кристала», «Нафтовика», «Борисфена» та житомирського «Хіміка».

Матчі сьомого туру гратимуться 10 вересня. У проміжку між шостим і сьомим туром пройдуть матчі 1/32 (1 вересня) і 1/16 (5 вересня) розіграшу Кубка України.

Сергій ЯРОСЛАВОВ.

Лише результати

Футбол. Першість країни. Друга ліга. 6 тур. Галичина — Десна — 2:0, Газівник — Явір — 0:0, Сіріус — Рось — 5:1, Віктор — ФК Львів — 4:0, Динамо (Луганськ) — Азовець — 4:1, Шахтар — Металург (Керч) — 2:0, Медіта — Титан — 2:0, Чорноморець-2 — Динамо (Саки) — 0:0, Таврія — Чайка — 0:2, Металург (Костянтинівка) — Дружба — 1:2.

Першість країни. Третя ліга. 4 тур. ЦСКА — Хутровик — 1:0, Гарт — Фетровик — 3:0, Авангард (Ровеньки) — ФК ЛАЗ — 2:1, Вагонобудівник — Авангард (Жидачів) — 2:0, Оскол — Керамік — 2:0, Шахтар — Адвіс — 1:0, Металург — Нива — 0:0, Торпедо — Трансімпекс — 1:1, Дністровець — Лада — 0:0, Таврія — Дністер — 4:0.

Теніс. Чемпіонат країни. Київ. Корти спорткомплексу «Наука». У парних розрядах чемпіонами стали: у жінок — Наталя Бондаренко (Київ) — Габріела Белані (Тячів), у чоловіків — Сергій Довбань (Дніпродзержинськ) — Андрій Шашков (Нова Каховка), у змішаному розряді — Неллі Баркан (Київ) — Андрій Литвинов (Київ). Фінали в одиночному розряді. Жінки. Неллі Баркан — Тетяна Ковальчук (Донецьк) — 6:0, 6:1 (цікава деталь: 24-річній чемпіонці тут протистояла 15-річна спортсменка). Чоловіки. Андрій Шашков — Степан Сербайло (Ужгород) — 6:1, 6:4.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 380290

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311163.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».